

פרק ז' ח' - עכו

סנהדרין דף מג עמוד ב' משנה היה רוחק מבית הסקילה בעשר אמות, אומרים לנו: התודה, שכן זו רק כל המומתין מותדרין, שככל שהודה יש לו חלק לעולם הבא שכן מציין בכך, שאמר לו יהושע ז' ובן שם נא כבוד להן) אלהו ישראל ותן לו תודה, (יהושע ז') וכן עכן את יהושע ויאמר אמונה אני חטאתי וכואתך גו'. ומני שביבר לו ידריו - שנאמר (יהושע ז') ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך ה' ביום הזה, ביום זהה אתה עכבר, ואוי אתה עכבר לעולם הבא ..

גמרנו לנו דברנו, נא - אין נא לשון בקשה, בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא ליהושע ז' חטא ישראל, אמר לפניו: רבונו של עולם, מי חטא? אמר ליה: וכי דילטור אני? לך הפל גורלות. הפל והפיג גורלות, ונפל הגולל על עכו, אמר לו: יהושע, בגולל אתה בא עלי? אתה ואלעזר הכהן שני גדולי הדור אתם, אם אני מפליל עיליכם גולל - על אחד מכם הוא נפל. אמר לו: בבקשת מהם, אל תוציא לעל הגורלות, שעתה ארץ ישראל שתתחלק בגורל שנאמר (במדבר כ"ג) אך בגורל יחלה את הארץ. תנ' תודה. אמר רבינו: שחווי שחודה במילוי: כלום נבקש מך אלא הודהה? תנ' לו תודה והיפטר. מיד: ווין עכן את יהושע ויאמר אמונה אני חטאתי לה' אלהי ישראל וכואת עשווי. אמר רב כי חכנא: מלמד שמעל עכן בשלשה חרומים: שנים במי משה ואחד בימי יהושע, שנאמר בזאת וכואת עשווי. רב' יוחנן אמר רב כי שמעון: חמשה, ארבעה בימי משה ואחד בימי יהושע, שנאמר אני חטאתי וכואת עשווי. י' יוחנן אמר רב כי שמעון: חמשה, ארבעה בימי יהושע ואחד בימי יהושע, ועוד השטח Mai טעם לא איענשו? אמר רב כי יוחנן משום דברי שמעון: לפי שלא ענס על הנסתורות עד שעברו ישראל את הירדן. כתנא: (דברים כ"ט) הנסתורת לה' אלהינו והנגלה לנו ולבניינו עד יולם לנו נקוז על לנו ולבניינו ועל ע"ז שבعد מלמד שלא ענס על הנסתורות עד שעברו ישראל את הירדן, דברי רב כי יהורה, אמר ליה רב' נחמי: וכי ענס על הנסתורות לעולמו? והלא כבר נאמר עד עולם. אלא שם שלא ענס על הנסתורות - כך לא ענס על עונשין שבגלו עד שעברו עד שערם ישראל את הירדן. אלא (מד ע"א) עכן Mai טעמא איענשו? - משום דהו ידע ביה אשתו ובין.

(יהושע ז' וטה) ירושל' אמר דבי אבא כד זבדא: אף על פי שחטא - ישראל הוא. אמר רב כי אבא: היינו דאכרי אינשי אסא דקאי בימי חילפי אסא שמייה, ואסא קרו ליה ... אמר ליה ריש גלotta לרבי הונא: כתיב (יהושע ז') ויקח יהושע את עכן בן זorth ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בתניו ואת שרו ואות חמריו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו. אם הוא חטא - בינו ובנותיו מה חטא? - אמר ליה: וליטעמי, אם הוא חטא - כל ישראל מה חטא? כתיב (יהושע ז') וכל ישראל עמו? אלא - לדודתון, המכ' נמי - כדי לדודתון. (יהושע ז') וישראלו אתם באש ויסקלו אתם באבנים - בתרתי? - אמר רבינה: הראו לש:right - לש:right, הראו לסקילה - לסקילה. ...כתיב (יהושע ז') ויכו מהם אנשי העי' כלשלשים וששה איש ותニア: שלשים וששה ממש, דברי רב כי יהודה. אמר לו רב כי נחמי: וכי שלשים וששה הוו? והלא לא נאמר אלא כל שלשים וששה איש, אלא: זה יאיד בן מנשה שスクול כנרג' רובה של סנהדרין.

במדבר ר' פ' כ"ג פ' 1 כתיב (יהושע ז') ויאמר יהושע אל עכו בני שם נא כבוד לה' אלהי ישראל אמר לו עכן בשבל דבר זה שאותה אמר אמי מה כיוון שראה עכו כך אמר בלבבו עצשו אני מאמין ונחשב כזון לפני יהושע באותו שעה אמר לו עכן למה תפיל גורלות ביני ובין בני בתיי אני אפילו הගול בינו ובין פנחס אם לא יעלה הגול על שיכם אף אני מאמין באזזה שעיה אמר יהושע בני שם נא כבוד לה' אלהי ישראל תנ' לו תודה והגד נא ל' מה עשית אל תכחדר ממי אמר לה יהושע אף אתה הג' נא ל' מה עשית מיד נפל מחולקת בישראל ועמו שבט יהודה מריבבה והרגו מישראל כתות כתות כיוון שראה עכן כך אמר בלבבו כל המקימים נשא אחת מישראל אליו קיים עולם מלא ואני ע"י נהרגו כמה אנשים מישראל אני חוטא ומהחטיא מושב אני אודה לפניה הקב"ה ולפני יהושע ואל תבא תקללה ע"י מה עשה עכן עמד והשמש קולו לכל הקhal והסנו כל הקhal לפניו ואמר לו יהושע (יהושע ז') אמרת אני חטאתי לה' אלהי ישראל וזה עמד וכואת עשייתו לא זאת בלבד אלא כבר מעלה בחזרות אמר לו יהושע ואני כך ה' יגיד שחדבר תלוי כך אלא הנור נא ואל תכחדר ממי אמר לו ואראה בשל אל אמר הסתכלתי מ' ש' בתורה (דברים כ') ואכלת את של אוייבך אדרת טנער אחת טוביה ממתאים שקלים כס' ולשון והב אחד חמישים שקלים משקליו ואחמדת ואקחם ואל תאמיר שאני עני והייתי צרען שאין בשבט עשיר ממי מ' (יהושע ז') וישלח יהושע מלאכים ודורציו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף (טמון) תחתיה מפני מה שליח יהושע כדי שלא יגנבו אותך שבט יהודה ולא יוסיפו במחלוקת לפיך שליח יהושע מהרה

רש"

(ז) קוסך - קס לר כתיב, עמד לך מה שהתפלلت לפני והוכרת. דבר אחר: עמדת לך במחנה ולא יצאת עמהם, ואני אמרתי (במדבר כ' ז'): אשר ויצאש ואשר יבואם, כי אתה תכיה את בני ישראל, ואנכי אהיה עמך, (שם ג' כח): כי הוא יעבור לפני העם הזה והוא ינNIL אותם, אם תALK אתה לפנייהם יצילוחו, ואם לאו לא יצילוחו. דבר אחר: קום לך, בשובילך זאת להם, לא אמרתי לך להקדיש של העיר.